

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Empatik Eğilimleri, Karar Verme Stilleri ve İletişim Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Recep CENGİZ¹

Hakan SUNAY²

Bayram KAYA³

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, rcengiz1965@gmail.com

²Ankara Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, hsunay@ankara.edu.tr.com

³Milli Eğitim Bakanlığı, bayramkaya400@gmail.com

Özet

Mevcut araştırmanın amacı Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin empatik eğilimleri, karar verme stilleri ve iletişim becerilerinin arasındaki ilişkileri tespit etmektir. Araştırma grubunu Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 370 gönüllü öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formunun yanı sıra Melbourne Karar Verme Ölçeği I-II, Empatik Eğilim Ölçeği ve İletişim Becerileri Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde istatistiksel paket programı kullanılmıştır. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımları yüzde ve frekans yöntemleri ile belirlenmiştir. Verilerin dağılımı Kolmogorow-Smirnow testi ile belirlenmiş ve bağımlı değişkenler arasındaki ilişkilerin tespitinde Spearman Korelasyon testi kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre kadın katılımcıların empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasında negatif yönde ve zayıf bir ilişki tespit edilirken, karar verme stilleri ile pozitif yönlü zayıf ilişkiler tespit edilmiştir. Buna karşılık erkek katılımcıların empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir ilişki tespit edilemezken, karar verme stilleri ile negatif yönlü zayıf ilişkiler tespit edilmiştir. Sonuç olarak mevcut çalışma hem kadın hem de erkek spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin empatik eğilimleri, karar verme stilleri ve iletişim becerileri arasında çeşitli ilişkiler olduğunu göstermiştir. Fakat ortaya çıkan sonuçların derinlenmesine incelenmesi için daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Karar verme, empatik eğilim, iletişim, spor

Analyzing the Relationship Between Empathic Tendencies, Decision-Making Styles and Communication Skills of Faculty of Sport Sciences Students

Abstract

The aim of this study was to examine the relationship between the empathic tendency, decision-making styles and communication skills of university students in a sample of faculty of sport sciences. The study sample was consisted of 370 faculty of sport sciences students from Manisa Celal Bayar University. In the study, the data were collected with the Melbourne Decision-Making Scale I-II, Empathic Tendency Scale and Communication Skills Scale, as well as the personal information form designed by the researchers. Statistical package program was used in the analysis of the data. The distribution of the personal information of the participants was determined by percentage and frequency methods. The normality of the data was determined by the Kolmogorow-Smirnow test and the Spearman Correlation test was used to determine the relationships between the variables. According to analyzed results, a weak and negative relationship was found between the empathic tendencies of the female participants and their communication skills, while a weak but positive relationship was found with their decision-making styles. On the other hand, no significant relationship was found between the empathic tendencies of male participants and their communication skills however, weak negative correlations were found with their decision-making styles. As a conclusion, the present study showed that there were various relationships between the empathic tendencies, decision-making styles and communication skills of both male and female students of the faculty of sports sciences. However, more research is needed to examine the present results in depth.

Keywords: Decision making, empathic tendency, communication, sports

SUMMARY

Introduction: Decision making is deciding on the most appropriate option to achieve the final goals. Deniz (2011) defined decision making as deciding on the most appropriate option to achieve the final goals. When we examine the literature, it is seen that decision making is an important behavior for people. In this direction, Doğanay (2015) stated that decision making is one of the most important life skills to be learned. Decision-making style is the approach, reaction and action of the person in the decision-making situation (Phillips et al., 1985). Decision-making styles differ for every individual and have an important place in people's social and economic lives. Every decision we take in the face of the problems we face will shed light on reaching the right solution (Taşdelen, 2002; Balkis, 2007; Pekdoğan, 2015). One of the situations that are thought to be important in the decision-making process is empathic tendencies. The term empathy is first encountered in the field of psychology in the writings of Heodore Lipps in 1987 (Dökmen, 2004) and in short, empathy; it is the way of understanding the feelings and thoughts of the other person by taking the role of the other person (Berkowitz, 1993). By making use of their past positive or negative experiences, individuals empathize in order to understand the perspective of the other people (Escalas & Stern, 2003). In order for the individual to understand the feelings of the others correctly, he must first recognize and understand his own feelings (Goleman, 2017). Rehber and Atici (2009) stated in their studies that the development

of individuals' empathic tendency is related to how they can react to the events they encounter in their family and close environment. Communication is a special skill that enables people to know themselves and the society better and to establish better relations with the society (Yatkin, 2009). One of the most necessary skills for communication is empathy. For a good communication, it is necessary to understand people, to be able to meet their expectations and to empathize (Piji Küçük, 2011; Yiğiter et al., 2011; Tepeli, 2013). There are studies showing that people with high empathy tendencies may also have high decision-making styles. **Aim:** Considering that students of sports sciences will both be physical education and sports teachers in the Ministry of National Education and train athletes in sports-related institutions and organizations; It is important for them to have empathic tendency to put themselves in the place of the other people, to have the ability to make quick and correct decisions due to the nature of sports, and to have good communication. Therefore, in the present study, the relationship between the empathic tendencies, decision-making styles and communication skills of the students of the faculty of sports sciences was examined. **Material and Method:** The study was designed as a correlational quantitative cross sectional study. The study sample was consisted of 370 faculty of sport sciences students from Manisa Celal Bayar University. In the study, the data were collected with the Melbourne Decision-Making Scale I-II, Empathic Tendency Scale and Communication Skills Scale, as well as the personal information form designed by the researchers. Statistical package program was used in the analysis of the data. The distribution of the personal information of the participants was determined by percentage and frequency methods. The normality of the data was determined by the Kolmogorow-Smirnow test and the Spearman Correlation test was used to determine the relationships between the variables. **Results:** According to analyzed results, a weak and negative relationship was found between the empathic tendencies of the female participants and their communication skills, while a weak but positive relationship was found with their decision-making styles. On the other hand, no significant relationship was found between the empathic tendencies of male participants and their communication skills however, weak negative correlations were found with their decision-making styles. As a conclusion, the present study showed that there were various relationships between the empathic tendencies, decision-making styles and communication skills of both male and female students of the faculty of sports sciences. As a conclusion more research is needed to examine the present results in depth.

1.GİRİŞ

Karar vermek; bir ihtiyacın karşılanması amacıyla varılmak istenen hedefler, bilgilerin toplanarak değerlendirilip gerekli alternatif seçenekler oluşturularak en güzel seçeneğin tercih edilmesidir (Güçray, 2001). Deniz (2011), karar vermeyi nihai hedeflere ulaşmak için seçeneklerden en uygun olanda karar kılma şeklinde tanımlamıştır. Literatürü incelediğimizde karar vermenin insanlar için önemli olan bir davranış olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda Doğanay (2015), karar vermenin öğrenilmesi gereken en önemli yaşam becerisi olduğunu belirtmiştir. Karar verme stili, karar verme durumunda kişinin yaklaşımı, tepki ve eylemlerde bulunduğu duruma denir (Phillips ve ark., 1985). Karar verme stillerini bilişsel yönden ele alan araştırmacılar; seçim, anlama, yaratıcı problem çözme, uzlaşma, sonucu değerlendirme, doğru seçim, güvenilirlik, kararlılık ve bağlanma şeklinde bahsetmişlerdir (Deniz, 2004). Karar verme stilleri bireyden bireye farklılık göstermektedir ve insanların sosyal ve ekonomik yaşamlarında önemli bir yere sahiptir. Karşımıza çıkan sorunlar karşısında aldığımız her karar doğru çözüme ulaşmada bizlere ışık tutacaktır (Taşdelen, 2002; Balkıs, 2007; Pekdoğan, 2015; Işık ve Cengiz, 2018). Karar verme stilleri; öğrenilmiş alışkanlıklardır, toplanan bilgiler ve düşünülebilin çeşitli alternatif durumlardır (Scott ve Bruce, 1995).

Karar verme aşamasında önemli olduğu düşünülen durumlardan biri de empatik eğilimlerdir. Empati terimine psikoloji alanında ilk olarak 1987 yılında Heodore Lipps'in yazılarında rastlanmaktadır

(Dökmen, 2004) ve kısaca empati; kişinin karşısındakinin rolüne girerek onun duygu ve düşüncelerini anlama biçimidir (Berkowitz, 1993; Saygılı ve ark., 2015). Empati kurma; bireyin karşısındakinin duygularını doğru anlayıp ona tekrar doğru aktarabilme sürecidir. Bireyler geçmişteki olumlu veya olumsuz tecrübelerinden yararlanarak karşısındakinin bakış açısını anlayabilmek için empati kurarlar (Escalas ve Stern, 2003). Bireyin karşısındakinin duygularını doğru anlayabilmesi için de ilk olarak kendi duygularını tanıması ve anlaması gerekir (Goleman, 2017). Rehber ve Atıcı (2009) çalışmalarında bireylerin empatik yeteneğinin gelişmesinde aile ve yakın çevresinde karşılaştığı olaylar karşısında nasıl tepki verebileceği ile ilgili olduğunu belirtmişlerdir. Empatinin duygusal boyutunu oluşturan empatik eğilim ise doğuştan gelen bir kişilik özelliğidir. Empatik eğilimde kişilik değişimi ve tutum gelişimi söz konusudur ve bu özelliklerinden dolayı değiştirilmesi çok zordur (Katman, 2010; Özcan, 2012).

İletişim insanların kendilerini ve toplumu daha iyi tanıyabilmesi, toplum ile daha iyi ilişkiler kurabilmesini sağlayan özel bir beceridir (Yatkın, 2009). Erdoğan (1994) iletişimi insanların birbiriyle bilgi alışverişi amacıyla oluşturdukları ilişki şeklinde tanımlamıştır. Cüceloğlu (2013)'na göre alıcıdan gelebilen her türlü ses, görüntü, gürültü iletişim süreci içinde yer alır. Fakat doğru ve eksiksiz bir iletişimin gerçekleşmesi için gönderilen düşünce, inanç, davranış ve duyguların alıcı tarafından istenilen şekilde anlaşılıp yorumlanmasına bağlıdır (Lunenburg, 1991). Dökmen (2004) iletişimi; kitle iletişimi, örgüt içi iletişim, kişi içi iletişim ve kişiler arası iletişim olmak üzere dört türde incelemiştir.

İletişim için en gerekli becerilerinden biri de empati kurmaktır. İyi bir iletişim için insanı anlamak ve beklentilerini karşılayabilmek ve empati kurmak gerekir (Piji Küçük, 2011; Yiğiter ve ark., 2011; Tepeli, 2013). Empati eğilimi yüksek olan kişilerin karar verme stillerinin de yüksek olabileceğini gösteren çalışmalar mevcuttur. Kıratlı (2015) "Tenis hakemlerinin karar verme stilleri ve empatik eğilim düzeylerinin karşılaştırmalı olarak değerlendirilmesi" adındaki doktora tezinde hakemlerin empatik eğilimlerinin yükseldikçe karar verme sürecinde dikkatli karar verme stili kullanma düzeylerinin arttığını belirtmiştir.

Spor bilimleri öğrencilerinin gerek milli eğitim bakanlığında beden eğitimi ve spor öğretmenliği yapacak olmaları gerekse de sporla ilgili kurum ve kuruluşlarda sporcu yetiştirecekleri düşünüldüğünde; karşısındakinin yerine kendilerini koyabilecekleri empati yeteneklerinin olması, sporun doğası gereği hızlı ve doğru karar verebilme yetilerine sahip olmaları ve de iyi bir iletişime haiz olmaları önem arz etmektedir. Dolayısıyla mevcut çalışmada spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin empatik eğilimleri, karar verme stilleri ve iletişim becerileri arasındaki ilişki incelenmiştir.

2. MATERYAL METOT

2.1. Çalışma Deseni ve Katılımcılar

Araştırma nicel araştırma tekniklerinden ilişkisel tarama modeline göre desenlenmiştir. Araştırmanın evrenini Manisa Celal Bayar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri oluştururken, çalışma grubunu ise evren içerisinde tesadüfi örnekleme yöntemine göre belirlenmiş 370 öğrenci oluşturmaktadır. Katılım gönüllülük esasında gerçekleşmiş ve katılımcılardan bilgilendirilmiş gönüllü onam formu alınmıştır.

2.2. Veri Toplama Araçları

2.2.1. Empatik Eğilim Ölçeği

Orijinal ölçek Dökmen tarafından 1988 yılında Türkçe olarak geliştirilmiştir. Ölçeğin amacı amacı kişilerin günlük yaşamında empati kurma eğilimlerini ölçmektir. Ölçek 20 madde ve tek faktörden

oluşmaktadır. Ölçeğe verilen cevaplar 5' li Likert tipi derecelendirme ölçeği üzerinden değerlendirilmektedir. Maddelerden 8 tanesi negatif yönlüdür ve ters kodlanmaktadır (Dökmen, 1988).

2.2.2. Melbourne Karar Verme Ölçeği

Orijinal Ölçek Mann ve diğerleri tarafından 1997 yılında İngilizce olarak geliştirilmiştir. Ölçeğin Türkçe uyarlama çalışması Deniz (2004) tarafından yapılmıştır. Ölçek 22 madde ve 2 kısımdan oluşmaktadır. Birinci kısım bireylerin karar vermede özsaygı düzeyini ölçerken, ikinci kısım toplam 4 alt boyuttan oluşmakta ve bireylerin karar verme stillerini ölçmektedir. Puanların yüksekliği ilgili karar verme stiline kullanıldığına işaret etmektedir. Melbourne Karar Verme Ölçeğine verilen cevaplar "Doğru, Bazen, Doğru Değil" şeklinde 3'lü Likert tipi derecelendirme ölçeği üzerinden değerlendirilmektedir (Deniz 2004).

2.2.3. İletişim Becerileri Ölçeği

Orijinal ölçek Korkut Owen ve Bugay tarafından 2014 yılında Türkçe olarak geliştirilmiştir. Ölçek 25 madde ve "İletişim ilkeleri ve temel beceriler", "Kendini ifade etme", "Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim" ve "İletişim kurmaya isteklilik" şeklinde 4 faktörden oluşmaktadır. Ölçeğe verilen cevaplar 5' li Likert tipi derecelendirme ölçeği üzerinden değerlendirilmektedir ve ölçekten alınan yüksek puan bireyin iletişim becerilerinin gelişmiş olduğu yönünde değerlendirilebilir (Korkut Owen ve Bugay, 2014).

2.3. Verilerin Analizi

Çalışmada veriler SPSS 23 paket program ile çözümlenmiştir. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımları yüzde ve frekans gibi tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerle incelenmiştir. Verilerin dağılımı Kolmogorow –Smirnow testi ile değerlendirilmiştir. Çalışmada bağımlı değişkenler arasındaki olası ilişkiler 95% güven aralığında ($\alpha= 0.05$) Spearman Korelasyon analizi ile test edilmiştir. İlişkinin boyutunun daha detaylı anlaşılabilmesi için korelasyon testleri kadın ve erkek katılımcılar için ayrı ayrı yapılmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların kişisel bilgilerinin dağılımları

Kişisel Bilgiler	Alt Bilgiler	Frekans(f)	Yüzde (%)
Yaş	18-21 Yaş	219	59.2
	22-26 Yaş	151	40.8
Cinsiyet	Kadın	98	26.5
	Erkek	272	73.5
Sınıf	1.Sınıf	112	30.3
	2.Sınıf	130	35.1
	3.Sınıf	85	23.0
	4.Sınıf	43	11.6
Aktif Sporcu	Evet	97	26.2
	Hayır	273	73.8
Bölüm	Öğretmenlik	86	23.2
	Antrenörlük	109	29.5
	Yöneticilik	93	25.1
	Rekreasyon	82	22.2

Tanımlayıcı analiz sonuçlarına göre katılımcıların 59.2%' si 18-21 yaş aralığında, 73.5%' si erkek 30.3%' si 1. Sınıf öğrencisi, 26.2%' si aktif sporcu ve 23.2%' si beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencisidir.

Tablo 2. Kolmogorow-Smirnow normallik test sonuçları

Ölçek alt boyutları	Kolmogorov-Smirnow	
	Test Değeri	p
Empatik eğilim	.127	.00
İletişim ilkeleri ve temel beceriler	.108	.00
Kendini ifade etme	.131	.00
Etkin dinleme ve sözel olmayan iletişim	.072	.00
İletişim kurmaya isteklilik	.082	.00
Karar vermede özsaygı	.139	.00
Dikkatli karar verme	.151	.00
Kaçıngan karar verme	.131	.00
Erteleyici karar verme	.128	.00
Panik karar verme	.160	.00

Tek örneklem Kolmogorow-Smirnow test sonuçlarına göre veriler normal bir dağılıma sahip değildir.

Tablo 3. Spearman Korelasyon test sonuçları

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1 Empatik eğilim	1	-0.024	-0.045	0.085	-.133*	.130*	.202**	0.016	0.095	.128*
2 İletişim ilkeleri ve TB	0.055	1	0.104	.168**	0.002	0.028	-0.075	-.130*	.165**	0.069
3 Kendini ifade etme	0.016	-0.014	1	.173**	-0.099	0.055	0.022	0.026	0.01	-0.004
4 Etkin dinleme ve SOİ	0.028	.212*	0.08	1	.207**	-0.074	0.041	-0.039	0.035	0.061
5 İletişim kurmaya isteklilik	-0.054	0.075	-0.142	.221*	1	0.015	0.064	-0.031	-0.018	-.128*
6 Karar vermede özsaygı	-.297**	-0.006	-0.056	-.279**	-0.046	1	0.093	0.048	-0.023	0.079
7 Dikkatli karar verme	-.278**	-0.117	-0.012	-.225*	-0.071	.351**	1	.221**	.220**	0.059
8 Kaçıngan karar verme	-0.169	0.032	-0.085	-0.062	0.027	0.13	.333**	1	0.066	.331**
9 Erteleyici karar verme	-.235*	0.068	0.059	-0.043	0.129	0.111	.329**	.379**	1	.208**
10 Panik karar verme	-0.042	.223*	0.036	0.099	-0.06	-0.059	0.182	0.062	0.014	1

Kadın ve erkek katılımcılar için ayrı ayrı analiz yapılmıştır. Tablonun üst kısmındaki sonuçlar kadın katılımcılar için (N=98) alt kısmındaki sonuçlar erkek katılımcılar (N=272) içindir. *p<0.05. **p<0.01

Spearman Korelasyon test sonuçlarına göre kadın katılımcıların empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasında iletişim kurmaya isteklilik alt boyutu ile negatif yönde ve zayıf ($r=-.133$) bir ilişki varken, karar verme stilleri ile karar vermede öz saygı ($r=.130$), dikkatli karar verme ($r=.202$) ve panik karar verme ($r=.128$) alt boyutları ile pozitif yönlü zayıf ilişkiler vardır. Buna karşılık erkek katılımcıların empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir ilişki tespit edilemezken, karar verme stilleri ile karar vermede özsaygı ($r=-.297$), dikkatli karar verme ($r=-.278$) ve erteleyici karar verme ($r=-.235$) arasında negatif yönlü zayıf ilişkiler vardır.

4.TARTIŞMA VE SONUÇ

Mevcut çalışma üniversite öğrencilerinin empatik eğilimleri, karar verme stilleri ve iletişim becerileri arasındaki ilişkinin spor bilimleri fakültesi öğrencileri örnekleminde incelenmesini amaçlamaktadır. Analiz sonuçları incelendiğinde kadın katılımcıların empatik eğilimleri ile karar verme stilleri arasında pozitif ilişkiler tespit edilmiştir. Buna göre kadın katılımcılarda empatik eğilim arttıkça karar vermede öz saygı, dikkatli karar verme ve panik karar verme de artmaktadır. Erkek öğrencilerde ise empatik eğilim ile karar verme stilleri arasında negatif ilişkiler tespit edilmiştir. Buna göre erkek katılımcılarda empatik eğilim arttıkça karar vermede öz saygı, dikkatli karar verme ve erteleyici karar verme azalmaktadır. Literatürde üniversite öğrencilerinde empatik eğilim ile karar verme stilleri arasındaki ilişkiyi cinsiyet bağlamında ayrı ayrı analiz eden çalışmaların azlığı göze çarpmaktadır. Alanda yapılan çalışmalar incelendiğinde Gül (2019, s.61) çalışmasında spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin, empatik eğilim ve karar verme stilleri arasında pozitif yönde ilişkiler olduğu bulgusuna ulaşmıştır. Kıratlı ve İkizler (2021) ise çalışmalarında tenis hakemlerinin empatik eğilimleri ile dikkatli karar verme arasında pozitif yönlü yüksek bir ilişki tespit ederken; empatik eğilimleri ile karar vermede öz saygı arasında pozitif yönlü çok yüksek seviyede bir ilişki tespit etmişlerdir. Yavuz Eroğlu (2018, s.61) ise farklı branşlardaki hakemlerin empatik eğilimleri ile karar vermede öz saygı ve dikkatli karar verme ile pozitif, kaçınan karar verme, erteleyici karar verme ve panik karar verme arasında negatif ilişkiler tespit etmiştir. Mevcut çalışma bulguları literatür kapsamında değerlendirildiğinde spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin empatik eğilimleri ile karar verme stilleri arasında çeşitli ilişkilerin olduğu fakat ortaya çıkan farklı sonuçların nedenlerinin katılımcıların algı farklılıklarından kaynaklanan ön yargılarının bir neticesi olduğu düşünülmektedir.

Mevcut çalışmanın bulguları incelendiğinde kadın katılımcıların empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasında negatif yönde bir ilişki olduğu anlaşılmaktadır. Buna göre kadınlarda empatik eğilim arttıkça iletişim kurmaya isteklilik azalmaktadır. Erkek katılımcıların ise empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Alanda yapılan güncel çalışmalar incelendiğinde Mutlu ve ark. (2014) tenisçi üniversite öğrencilerinin empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasında pozitif bir ilişki olduğunu belirtmiştir. Günönü Kurt (2019, s.83) sınıf öğretmeni adaylarının empatik eğilimleri toplam puanı ile iletişim becerileri toplam puanı arasında pozitif bir ilişki tespit etmiştir. Öğüt ve ark. (2022)' da çalışmalarında sağlık çalışanlarında empatik eğilim arttıkça iletişim becerisinin arttığını ifade etmiştir. Araştırmacılara göre empatik eğilim psikoloji, psikiyatri ve eğitim gibi alanlarda etkin iletişim için önemli bir beceridir (Uludemir ve Özerk, 2021) ve güncel çalışmalar empatik eğilim ile iletişim becerisinin pozitif yönlü ilişkili olduğunu göstermiştir. Dolayısıyla mevcut çalışmada ortaya çıkan sonucun literatürle uyumlu olmadığı ifade edilebilir ve farklı çalışmalarla durumun incelenmesinde fayda olduğu söylenebilir.

Analiz sonuçları incelendiğinde hem kadın hem de erkek katılımcıların karar verme stilleri ile iletişim becerileri arasında pozitif ve negatif ilişkiler vardır. Buna göre kadınlarda iletişim ilkeleri ve temel beceriler arttıkça kaçınan karar verme azalmakta fakat erteleyici karar verme artmaktadır. Benzer şekilde iletişim kurmaya isteklilik arttıkça panik karar verme azalmaktadır. Erkek katılımcılarda ise iletişim ilkeleri ve temel beceriler arttıkça panik karar verme de artmaktadır. Ayrıca iletişim kurmaya isteklilik artarken karar vermede özsaygı ve dikkatli karar verme azalmaktadır. Literatür incelendiğinde Tekin (2018, s.45) okul müdürlerinin karar verme stilleri ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir ilişki olduğu ve iletişim becerilerinin karar verme stillerini yüksek düzeyde etkilediği sonucuna ulaşmıştır.

5. ÖNERİLER

Mevcut çalışmada her ne kadar spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin empatik eğilimleri, karar verme stilleri ve iletişim becerileri arasında çeşitli ilişkiler tespit edilmiş olsa da çalışma deseni, veri toplama araçları ve katılımcılardan kaynaklanan çeşitli sınırlıklara sahiptir. Öncelikle çalışma ilişkisel tarama desenine göre tasarlanmış ve sadece kavramlar arası ilişki incelenmiştir. Dolayısıyla ileride yapılacak çalışmalarda fark testleri ile kavramlar arasındaki farklılıklar incelenebilir. Çalışma nicel bir çalışmadır ve veri toplama araçlar öz-bildirim temellidir. Dolayısıyla ilişkilerin nedenine dair derinlemesine bilgi elde edilememiştir. Bu nedenle ileride nitel veya karma desen çalışmalarının yapılması önerilmektedir.

Yazar Katkıları

Yazarlar çalışmaya eşit derecede katkı sağlamışlardır.

Çıkar Çatışması

Yazarlar çalışma ve yayımlanması konularında herhangi bir çıkar çatışması belirtmemişlerdir.

Etik Beyan

Bu makalede dergi yazım kurallarına ve bilimsel araştırma ve yayın etiği kurallarına uyulmuştur.

Makale ile ilgili doğabilecek her türlü ihlallerde sorumluluk yazarlara aittir.

KAYNAKÇA

Balkıs, M. (2007). Öğretmen adaylarının davranışlarındaki erteleme eğiliminin karar verme stilleri ile ilişkisi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(21), 67-83.

Berkowitz, L. (1993). *Aggression: Its causes, consequences, and control*. New York: McGraw-Hill.

Cüceloğlu, D. (2013). *Yeniden insan insana* (47. Baskı). İstanbul: Remzi Kitabevi.

Deniz, M. (2011). An investigation of decision making styles and the five-factor personality traits with respect to attachment styles. *Educational Sciences: Theory and Practice*, 11(1), 105-113.

Deniz, M. E. (2004). Investigation of the relation between decision making self-esteem, decision making style and problem solving skills of university students. *Eurasian Journal of Educational Research*, 15, 23-25.

Doğanay, A. (2015). Etkin vatandaşlık için düşünme becerilerinin öğretimi. C. Öztürk (Ed.), *Sosyal bilgiler öğretimi demokratik vatandaşlık eğitimi içinde* (s. 146-185). Ankara: Pegem Akademi.

Dökmen, Ü. (1988). Empatinin yeni bir modele dayanılarak ölçülmesi ve psikodrama ile geliştirilmesi. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 2(1-2); 155-190.

Dökmen, Ü. (2004). *İletişim çatışmaları ve empati* (28. Basım). İstanbul: Sistem Yayıncılık.

Erdoğan, İ. (1994). *İşletmelerde davranış* (4.Baskı). İstanbul: Beta Basın Yayın.

Escalas, J. E., Stern, B. B. (2003). Sympathy and empathy: Emotional responses to advertising dramas. *The Journal of Consumer Research*, 29(4), 566-578.

Goleman, D. (2017). *Duygusal zekâ-empati* (Empathy). Harvard Business Review Press.

Güçray, S. (2001). Ergenlerde karar verme davranışlarının öz saygı ve problem çözme becerileri algısı ile ilişkisi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(8), 106-121.

Gül, Ö. (2019). *Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin eleştirel düşünme eğilimleri, empatik eğilimleri ve karar verme düzeylerinin incelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Çorum.

Günönü Kurt, S. (2019). *Sınıf öğretmeni adaylarının iletişim becerileri ile empatik eğilim düzeyleri arasındaki ilişki* (Yüksek Lisans Tezi). Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.

Işık, U., & Cengiz, R. (2018). Doğa kulüplerine üye bireylerin zaman yönetimi ve karar verme stillerinin incelenmesi. *Sportmetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 16(2), 25-35.

Katman, H. A. (2010). *Okul yöneticilerinin empatik eğilimlerinin incelenmesi: Isparta il merkezi örneği* (Yüksek Lisans Tezi). Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.

Kıratlı, E. (2015). *Tenis hakemlerinin karar verme stilleri ve empatik eğilim düzeylerinin karşılaştırılması olarak değerlendirilmesi* (Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Korkut-Owen, F., & Bugay, A. (2014). İletişim becerileri ölçeği'nin geliştirilmesi: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 10(2), 51-64.

Lunenburg, F. C., & Ornstein, A. C. (1991). *Educational administration concepts and practice* (2nd Edition). California: Wadsworth Publishing Company.

Mutlu, T. O., Şentürk, H. E., Zorba, E. (2014). Üniversite öğrencisi tenisçilerde empatik eğilim ve iletişim becerisi. *International Journal of Sport Culture and Science*, 2(1), 129-137.

Öğüt, N., Karakoç, E., & Ghiasee, A. (2022). An empirical study on determining the communication and empathy skill levels of healthcare professionals. *Konuralp Medical Journal*, 14(1), 35-41. DOI: 10.18521/ktd.951443

Özcan, H. (2012). Hemşirelerin empatik eğilim ve empatik becerileri: Gümüşhane örneği. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 1(2), 60-68.

Pekdoğan, S. (2015). Karar verme stilleri araştırmaları: 2009-2013 yılları arasındaki yüksek lisans tezlerinin incelenmesi. *International Journal of Social Science*, 34, 321-331.

Phillips, S., Myrna, F., Nicholas, P., & Peter, K. (1985). A factor analytic investigation of career decision-making styles. *Journal of Vocational Behavior*, 26, 106-115.

Piji Küçük, D. (2011). *Müzik öğretmeni adaylarının empatik eğilimleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi*. 2. International Conference on New Trends in Education and Their Implications.

Rehber, E., & Atıcı, M. (2009). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin empatik eğilim düzeylerine göre çatışma çözme davranışlarının incelenmesi. *Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 18(1), 323-342.

Saygılı, G., Kırıktaş, H., & Gülsoy, T. H. (2015). Bazı değişkenlere göre öğretmenlerin empatik eğilim düzeyleri. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 73-82.

Scott, S. G., & Bruce, R. A. (1995). Decision-making style: The development and assessment of a new measure. *Educational and Psychological Measurement*, 55, 818-831.

Taşdelen, A. (2002). *Öğretmen adaylarının farklı psiko-sosyal değişkenlere göre karar verme stilleri* (Doktora Tezi). Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Tekin, Y. F. (2018). *Okul müdürlerinin karar verme stilleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişki: Karma bir uygulama (Aydın ili örneği)* (Yüksek Lisans Tezi). Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.

Tepeli, K. (2013). Çocukların istenmeyen davranışlarına karşı annelerin kullandıkları iletilerin niteliksel analizi. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 8(1), 138-158.

Uludemir, S., & Özerk, H. (2021). Eğitim fakültesi mezunu öğretmenlerin formasyonla öğretmenliğe hak kazanan meslektaşlarına ilişkin empatik eğilim düzeylerinin incelenmesi. *Sosyal, Beşeri ve İdari Bilimler Dergisi*, 4(8). 688-706.

Yatkın, A. (2009). Örgütsel yöneti(ileti)şim. *Fırat Üniversitesi Doğu Araştırmaları Dergisi*, 7(2), 47-55.

Yavuz Eroğlu, S. (2018). *Hakemlerin ahlaki olgunluk ve empati düzeylerinin karar verme stillerine etkisinin incelenmesi* (Doktora Tezi). Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya.

Yiğiter, K., Kolayış, H., Yenigün, Ö., & Taşkıran, Y. (2011). Kocaeli üniversitesi beden eğitim ve spor yüksekokulunda okuyan öğrencilerin empatik becerilerinin belirlenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 8(2), 936-945.

Makale Geliş : 14.06.2021

Makale Kabul : 30.11.2021

Açık Erişim Politikası

Bu eser Creative Commons Atıf-GayriTicari 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.tr>